

φρωσιν τῶν παιδῶν τῶν, τῆς ὁποίας ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ βασιλείου στερούμενοι, οὐδ' ὤνειρεύοντο πλέον. Ἐλπίζομεν ὅτι τοιαύτης θυμηδῶς ἐκπλήξεως θέλει ἀπολαύσει μετὰ καιρὸν ἡ πατρίς καὶ μέχρι τοῦ ἐσχάτου αὐτῆς χωρίου, καὶ ἀνέλθει οὕτως ἐκπεπτωκῶς διδάσκαλος ἐπὶ τοῦ θρόνου, τὸν ὅποιον ἐλάμπρυνε πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔτι, σθεναρὸς καὶ γάτος μνητῆς καὶ ἀποκαλύπτωρ τῶν ἔθνικῶν δικαιωμάτων, ἅτινα τώρα ὑπὲρ ποτε χηρίζουσιν ἠρωϊκῆς πρασασίας καὶ περιφυλάξεως ἐκεῖ πέραν εἰς τὸν κινδυνεύοντα Ἑλληνισμόν.

Ὁνολογού.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 14 Σεπτεμβρίου

Πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου ἐξῆλθον εἰς περιοδείας ἐκτὸς τῶν κρατῶν αὐτῶν, καὶ τινες περιοδεύουσιν ἔτι. Ὁ βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος ὡς καὶ ὁ τῆς Ρουμανίας καὶ ὁ τῆς Σερβίας εἰσὶν ἐκτὸς τῶν βασιλείων αὐτῶν. Πρὸ μικροῦ δὲ ἐπανῆλθον οἱ ἡγεμόνες τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς Βουλγαρίας. Ὁ δὲ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἄρχων, πρέπει νὰ τὸν λογαριάζωμεν καὶ αὐτὸν, ἄρτι ἐπανεκάμφεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν αὐτοῦ. Γενικῆ λοιπὸν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χερσονήσῳ κίνησις. Μόνον ἡ Τουρκία φαίνεται ἐρησυχάζουσα. Ἄλλ' ἐρησυχάζει; Βεβαίως οὐχι, προκειμένου μάλιστα, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον περὶ τοῦ πετσοῦ της, καθότι οἱ μὲν ἄλλοι πάντες φροντίζουσι περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ὀρίων καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, αὐτὴ δὲ περὶ ὑπερασπίσεως καὶ τηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων.

Ἐθρυλήθη ὅτι ἡ Τουρκία εἰσῆλθεν ἢ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Γερμαναὐστριακὴν συμμαχίαν. Τὸ πρῶτον οὐδόλως ἔχεται ἀληθείας. Ἡ Τουρκία βούλεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τῆς Γερμανοαὐστριακὴν συμμαχίαν καὶ πρὸς τοῦτο κυρίως ἐστάλη ὁ Γαζὶ Μουχτάρ πασπὰς μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ Σουλτάνου εἰς Βερολίνον. Ὁ δὲ λόγος τῶν στρατιωτικῶν γυμνασίων εἶνε δευτερεύων. Οἱ πολιτικοὶ τῆς Πύλης γινώσκοντες τὰς τάσεις τῆς Αὐστρίας, ὅπως ἀφαρπάξῃ καὶ ἑτέρας χώρας τῆς Τουρκίας, ἐπιζητοῦσιν ὅπως διὰ τῆς εἰσόδου αὐτῆς εἰς τὴν συμμαχίαν Γερμανίας καὶ Αὐστρίας ἀποσοβῆσιν τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο καὶ λάβωσιν ὡς ἀντάλλαγμα τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ τουρκικοῦ κράτους, ὡς ἐγένετο ἐν τῇ συνθήκῃ τῶν Παρισίων. Μὴ ἐπιτευχθέντος τούτου διατελοῦσιν ἀναμένοντες, προθυμοὶ πάντοτε, ἐὰν παρουσιασθῇ διαφωνία τις εὐρωπαϊκῆ ἢ συνδιασμός τις ἑτερος ἐκτὸς τοῦ Γερμανοαὐστριακοῦ, νὰ ἐπορεληθῶσιν κατὰ τὴν πατροπαράδοτον αὐτῶν πολιτικὴν.

Καὶ αὖθις ἐνεκα τῆς προσεχούς ἐλεύσεως τοῦ κόμητος Λούφφριν, ἐτέθη εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τὰ ὑπουργικὰ συμβούλια σκέπτονται ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ «Χακικάτ» ὀμιλοῦσα περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐπιζητεῖ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῶν εἰς ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως. Ἐν τῷ ἄρθρῳ δ' αὐτῆς τούτῳ παιεῖται λόγον καὶ περὶ τῶν δυσχερειῶν αἰτινὰς ἀπαντῶσιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας προκειμένου περὶ ἐκδόσεως συγγράμματός τινος. Εἰς τοῦτο μέγα δίκαιον ἔχει ἡ τουρκικὴ ἐφημερίς. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις ὅτι ὑπουργεῖον εἰς ὃ εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ ἀνάπτυξις καὶ καλλιέργεια τῶν γραμμάτων παρεμβάλλει ἀκριβῶς πάντα τὰ προσκόμματα εἰς τοῦτο. Καὶ ὅμως εἶνε ἀληθές, διὸ δικαίως πάνυ ἐκλίθη φωτοβεστήριον ἐν τινι ἐπιστολῇ δημοσιευθεῖσῃ ἐν τῇ «Τουρκία», φερουση ὡς ὑπογραφὴν πρὸς ἰατροῦ, ὅστις δὲν φοβεῖται νὰ λέγῃ καὶ δὴ καὶ νὰ γράφῃ τὴν ἀλήθειαν δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσι νὰ τὴν ἀκούωσιν, καὶ ἥτις ὑποτίθεται

πιστροφή αὐτῆ ἦτο ὅ,τι διὰ τὸν αὐλικὸν ἢ ἀπόδοσις τῆς εὐνοίας. Ἐστέναζε διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν εὐγενῶν τοῦ πελατῶν, καὶ βλέπων αὐτοῦς ἐπὶ τέλους ἐν τῇ ὥραία ταύτῃ χώρα, ἠλπίζεν ὅτι θὰ ἤρχοντο κάθε καλοκαίρι. Διακαῶς ἐπιθυμῶν νὰ δεῖξῃ τὰς γνώσεις του καὶ νὰ ὑπαρεθίσῃ τοὺς Μπωλιε, εἶχε τεθῆ ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῆς μαρκησίας, ἵνα ἔξιμπερδούσῃ τὰ μπερδεμένα κόμματα τῆς δίκης τῆς Ἀγγιλίας. Καὶ ἀπὸ δύο ἐβδομάδων ἐκράτει συγνήν καὶ ἐνεργητικὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ δικηγόρου, ὅστις εἶχε βάλει φρότιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ἐντὸς δ' ἐνός καὶ ἡμίσεως μηνός ὁ κ. Μπασελίνος εἶχεν ὠφελήσει περισσότερον ὅλων τῶν οἰκογενειακῶν συμβουλιῶν τοῦ Μπωλιε ἐπὶ δέκα ἔτη. Καὶ ἡ μαρκησία, ἂν καὶ ὁ συμβολαιογράφος προέλεγε πάντοτε κακὰ περὶ τῆς δίκης, ἦτο καταγοητευμένη ἐκ τῆς βοηθείας, ἣν παρεῖχεν αὐτῇ καὶ ἐκπεπληγμένη διὰ τὴν δραστηριότητά του. Διέβλεπεν ἐν αὐτῷ ἕνα ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ὑπηρετοῦσι πιστῶς καὶ οἱ ὅποιοι εἶναι ἄξιοι νὰ ὑψωθῶσιν ἐν τῇ τάξει τῶν φίλων. Ὡς τοιοῦτον δὲ καὶ τὸν μετεχειρίζετο.

Ὁ κύριος Μπασελίνος ἐρχόμενος πρὸς τὸ φρουριὸν συνήνητσε τὸν μαρκησίον ἐμπρὸς τῆς θύρας τοῦ κήπου, καὶ βλέπων αὐτὸν φορτωμένον, τοῦ ἐπήρξεν διὰ τῆς βίας τὸ ὄπλον, τὸ ὅποιον ἔφερον ὑπὸ τὸν δεξιὸν βραχίονα, ἐνῶ διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς ἐκράτει ὑπερμέγεθος ἐκ μαύρου δέρματος χαρ-

— ὦ! καλὲ σεῖς, κύριε Μπασελίνε, δὲν μορεῖτε νὰ περπατῆστε, εἶπεν εὐθύμως ἡ Κλαίρη πρὸς τὸν συμβολαιογράφον, ὅστις ἀνέβαινε ταχέως τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος προσπαθῶν νὰ βγάλῃ τὸ καπέλλον του καὶ προσκλινῶν ἐδαφιαίως.

— Εὐάρεστηθῆτε, δεσποινίς, νὰ δεχθῆτε τὰ σεβάσματα μου. Καθὼς βλέπετε, αὐτὴν τὴν στιγμήν φέρω τὰ ὄπλα τοῦ δικαίου καὶ τῆς βίας. Τὸν κώδικα ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ τὸ ὄπλον ἀπὸ τὸ ἄλλο. *Cedant arma togae.* Μὲ συγχωρεῖτε, βέβαια δὲν ἐνοεῖτε τὰ λατινικά καὶ θὰ μὲ πάρετε γιὰ κανένα ξυλοφιλόσοφον.

— Αὐτὰ τὰ λατινικά τουλάχιστον τὰ ἐνοεῖ ἡ ἀδελφὴ μου, ἀπήνητσε ὁ μαρκησίτιος γελῶν. Καὶ εἶθε ὁ καλλίτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. . . Δώστέ μου σὰς παρακαλῶ τώρα τὸ ὄπλον μου. . . Εὐχαριστῶ. . .

Καὶ λαμβάνων τὸ ὄπλον ὁ Ὀκτάβιος ἀνέβη τὴν κλίμακα ὀπισθεν τοῦ συμβολαιογράφου.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι ἔκανες καλὸ κινῆγι! εἶπεν ἡ δεσποινίς Μπωλιε, σταματῶσα τὸν ἀδελφόν της ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς αἰθούσης καὶ ἀνοίγουσα τὸν ἐπὶ τῶν ὤμων του ἀνηρητημένον σάκκον.

— Ὅχι πῶ τὴν ἀλήθεια καὶ δὲν θὰ φορέσω πτερὰ παγωνίου. . . Αὐτὸ τὸ κινῆγι δὲν τὸ ἀκόττωσα ἐγώ.

— Ποιὸς λοιπὸν;

(ἀκολουθεῖ)

δτι έγγραφη υπό του Μαυρογένη πασσά. Όπως έννοηώσαι αι παρεμβαλλόμεναι δυσκολίαι, άρκει να είπω δτι προς εκδοσιν περιοδικού τινος άπαιτείται να προαποστέλληται ή ύλη εκάστου τεύχους εις τό ύπουργείον τούτο και έγκριθείσα να επιστρέφηται μετά όκτώ και πλέον ήμέρας προς δημοσίευσιν. Έάν δέ δεν έγκριθῆ; — Καί τούτο δεν είναι σπάνιον, καθότι άρκει προς τούτο ή λέξις: Έλλην, ελληνισμός ελληνικά γράμματα, — τότε δύνασαι να μη εκδώσης τό τεύχος.

Όι έγγραφον έν τῇ ηγουμένη μου τό παρελθόν Σάββατον έγέγοντο οί γάμοι του υίου του Ρικάκη σας μετά τῆς θυγατρὸς του Μαυρογένους Πασσά. Παράνυμφοι ήσαν οί κ. κ. Καραθεοδωρῆ πασσάς και Σερπιέρης. Τό μυστήριον του άρραθώνος έγένετο υπό του άξιου Ήρώου τό δέ του γάμου υπό τῆς Α. Θ. Μαναγιότητος του Πατριάρχου. Μετά του γάμου άνήλθον εκ τῆς εκκλησίας εις τὴν μεγάλην αίθυσαν των Πατριαρχείων οί νεόνυμφοι και οί προσκεκλημένοι, ούκ όλίγοι, οίτινες και συνεχάρησαν τοίς νεονύμφοις. Παρῆν δέ εις τόν γάμον και ή Α. Μ. ο Πατριάρχης των Άρμενίων κ. Ναρρῆς, όστις άνέγνω μάλιστα και εύχῆν άρμενικήν τῇ συγκατανεύσει του Οίκουμ. Πατριάρχου και των νεονύμφων. Ο Μαυρογένης πασσάς έν τῇ περιστάσει ταύτῃ έδωρήσατο εις τοὺς δύο Πατριάρχας ανά μιαν ταμβακοθήκην χρυσῆν μετ' άδαμάντων, ών ή μὲν προς τόν Οίκουμενικόν Πατριάρχην έφερε τά σήματα του κράτους, ή δέ προς τὴν Ναρρῆν τό μονόγραμμα αὐτου. Των δώρων ταύτων έλαβε προηγουμένως γνώσιν ο Σουλτάνος. Η άξία δ' εκάστου ταμβακοθήκης λογιζεται λιρών 80. εκατόν.

Υ. Γ. Σήμερον άναχωρεί διά τὴν ὕμ. πόλιν ο κ. Λεκατσάς προς καταρτισμόν του θιάσου. Υπό οικονομικήν έποψιν ή δουλειά πηγαίνει καλά ένταῦθα.

Ούτες

ΚΤΥΠΗΜΑ ΚΑΤΑΚΕΦΑΛΑ

Μετά τό τραγικόν,δσω και διά τὴν εθικήν φιλοτιμίαν λυπηρόν επεισόδιον του Μαραθώνος-Δεϊλεσι κατά τό 1869, έχομεν άπολαύσει ασφάλειαν και ήδύνατό τις ελευθέρως πλέον να εξερχεται τῆς πρωτευούσης. Έκτότε είδομεν και των άγροτικῶν κτημάτων διπλασιαζομένην τὴν αξίαν και σχετικῆν τῆς καλλιεργείας βελτίωσιν, και των ήμερομισθίων συνεπῆ αύξησιν, διότι πάντα ταῦτα εἶνε αναγκαία συνέπεια τῆς ασφαλείας, ήτις ενεθάρρυνε πολλοὺς των ιδιοκτητῶν και συγγνά να εξερχονται εις έπιπέσιν των κτημάτων των, πολλοὺς δέ και διηνεχῶς να διαμένωσιν έν τῇ έξοχῇ προς βελτίωσιν των ιδιοκτησιῶν των.

Πλὴν ή ασφάλεια εἶνε τι, οὕτως είπείν, υποθετικόν, παρεμφερές τῇ έμπορικῇ πίστει. — Ένώσω τά πράγματα βαδίζουσι καλῶς, ή πίστις ύπάρχει, και εξαπλοῦται ή κίνησις του έμπορίου άμα ως δυσκολία τις αναφανῆ έπέρχεται στενοχωρία, ήτις άγει εύθὺς εις κρίσιν, ήτις συνεπάγει δυσκολίας και φόβους, και εκεί όπου δεν έπρεπε να ύπάρχωσιν. — Τιοιουτοτρόπως και επί του ζητήματος τῆς ασφαλείας ή παραμικρά ύποψία έρβαλλει εις φόβους και εις προσφυλάξεις, αίτινες ματαίουςι πάντα τά προειρηθέντα άγαθά, και σταματῶσι πᾶσαν πρόσδόν και βελτίωσιν τῆς κτηματικής ιδιοκτησίας. Τὸν παρελθόντα χειμῶνα ή πόλις των Άθηνῶν έγένετο άνάστατος επί τῇ ειδίσει δτι ληστεία διαπράχθη εις τά πρόθυρα αὐτῆς πρωτευούσης, εις ήμισείας ώρας απόστασιν, δηλ. εις τό κτήμα τῆς κυρίας Ζωγράφου, τό Χασάνι. Γνωρί-

ζομεν ιδιοκτητάς, οίτινες εἰθισμένοι από έτών πλέον να μεταβαίνωσιν άφώως και διαμένωσιν εις τά κτήματά των αὐθωρεί μετεφέρθησαν εις τὴν πόλιν, έπολιόρκουν δέ τά γραφεία τῆς Μοιραρχίας και τῆς ανακρίσεως, ίνα μάθωσιν άν συνελήθησαν οί τῆν ληστείαν αὐτῆν διαπράξαντες, ή άν άνεκαλύφθησαν ταύλάχιστον ίχνη τῆς συμμορίας, όπως γνωρίζωσιν από τίνα πρέπει να φυλαχθῶσιν. Τέλος άνεκαλύφθησαν οί θρασείς λησταί και συνελήθησαν και άλλοι, ών ή σύμπραξις έθεωρήθη ως αναπόφευκτος όρος προς τέλεσιν του εγκλήματος, και κατά τῆς ένοχῆς των όποίων, οὐχι μόνον όμολογία των συνενόχων αλλά και ένδείξεις ικαναί ύπάρχουσιν. Απαντες δέ οὗτοι παρεπέμφθησαν διά βουλεύματος και ώρισθη ή ένώπιον του Κακούργουδικείου δίκη των διά τὴν 12 προσεχούς Οκτωβρίου.

Έν ὧ πρέπει να συγχαρώμεν τὴν Ανακριτικὴν Αρχὴν και τὴν Διοισθητικὴν ήτις κατώρθωσε τὴν σύλληψιν των, και τὴν Εισαγγελικὴν διά τὴν ταχείαν αὐτῶν ένώπιον του κακούργουδικείου Άθηνῶν προσαγωγήν, διότι εἰς εύρομεν δτι πολλοί κατεβλήθησαν προσπάθειαι όπως δικασθῶσιν υπό κακούργουδικείου Έπαρχιακού, όπου συνήθως περισσότερον ελπίζουσιν επί τὴν υποστήριξιν οί κατηγορούμενοι, κρίνομεν καθήκον μας να επιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς τε Δικαστικῆς Αρχῆς, ως και των Κυρίων Εφόρων και πάσης τῆς κοινωνίας, διότι μετά λύπης μας έπληροφορήθημεν δτι ήρξαντο ήδη αι ένέργειαι παρὰ τοίς πολιτευομένοις, και παρὰ διαφόροις προσώποις, άτινα πιστεύεται ότι δύναται να ενεργήσωσιν ύπερ τῆς σωτηρίας των κατηγορουμένων.

Ίδίως ύπερ του συνενόχου των ληστῶν, όστις ύπήρξεν ο βοχλῆς ο κινήσας ως φαίνεται τὴν ὄλην αὐτὴν επιχείρησιν, του προς τὴν κυρίαν του κτήματος φανέντος άπίστου έπιστάτου, του όνομαζομένου Σκούρτη, καθ' ο έχοντος πολλοὺς συγγενεῖς έν τοίς περιχώροις των Άθηνῶν, εκινήθη μεγάλη σταυροφορία και γνωρίζομεν ότι καταβάλλονται μεγάλαι προσπάθειαι προς άπλλαγὴν του. Επειδὴ δεν πρόκειται περι άτομικοῦ εγκλήματος, αλλά περι πράξεως συνταραξάσης και έμβυλοσύσης εις φόβον και ύποψίαν ὄλην τὴν κοινωνίαν, ελπίζομεν ότι οί τε ένορκοι και οί σύεδροι θά φανῶσιν άκράδαντοι εις τὴν πεποίθησιν, ήν ήθελόν μορφώσει εκ των πραγμάτων, και δεν θά εισακούσωσι παραλήσεις και συστάσεις, συνιστώσας τὴν εκ τῆς εκτελέσεως του καθήκοντος παρέκκλισιν τῆς συνειδήσεως προς βλάβην ὄλοκληρου τῆς κοινωνίας.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Τό κλεφτοχώρι. Μή σᾶς φοβίξη ο τίτλος δὲν πρόκειται να όμιλήσωμεν περι πατριωτικῶν παραφορῶν δημοσίου ύπαλλήλου, οὔτε να πύσωμεν κατά πρόσωπον των συμπολιτῶν μας τό ρῆμα του άθανάτου Κότταρη, τό κλέφτω, κλέφτεις προκειται περι τῆς αξιοπραπειας μας ή οποία ὀρθοῦται ύπερήφανοι άπέναντι άλλων εύλογημένων τόπιων, τοὺς όποίους ήμεῖς οὔτε όνειρευόμεθα τί δύναται να ήναι.

Λοιπόν ο κ. Σέχιος, ιδιαίτερος σύμβουλος έν Ροῦθην, έδημοσίευσεν έν τῇ εφημερίδι ο Μηνυτής τῆς "Ανω Σιλεσίας άθρον έν τῷ όποίῳ διέσχυρίζεται άποδεικνύει ότι εις τόν άνωτέρω τόπον **ὄλο**, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, εἶνε κλέπται! Υπάρχουσιν ὄλοκληροι κοινῶντες ζῶσαι, οὕτως είπείν, εκ μόνης τῆς κλοπῆς. Χιλιάδες κλεπταποδόχων εἶνε έτοιμοι να αγοράσωσι τά κλοπιμαία. Πρό πάντων τὰς